

ймъ от-хвърли молбѫ тѫ. Пророкъ Да-
відъ казвѣа: „Повѣрвахъ; за това гово-
рихъ.”(а) И нынѣ, вѣрваме; заради това,
и говоримъ, и дѣрзайме без-свѣтицѣ: за-
що то (както по горѣ казахме); и мame
без-бройни свидѣтелства, и ветхы, и
по новы.

Но вѣй ако и да казввате: гдѣ вѣ
сѧ свидѣтелствата? въ кашытѣ времена
съсъ кашытѣ си очи видѣхте ли нѣкое
чудо? Екай самъ написаны ги намѣрвате
изъ несвѣщенныя тѣ книги; които сѧ лъ-
жовны: списваны отъ Елинскитѣ Фило-
софи за присмѣхъ на васъ; защото стѣ
лѣгкодѣмны, и всѣко нѣщо вѣрвате; даже
и снова, което неможе да са вѣсти въ
развѣчъ человѣческий: и заради това ни-
комъ дрѹга книга не са пріема, нето са
вѣрва; които е послѣ Апостолскитѣ Спи-
санія писана.

Я нынѣ пакъ имъ казвваме; че кни-
ги тѣ ни не сѧ лжовны, защото съсъ
толкова свидѣтелства сѧ под-твѣрдѣни:
но тѣ лжетъ; защото нема какво да
пишатъ.

(а) Псал. 115.